

ara.cat

Una 'Passió' amb poques veus i màxim resultat expressiu

XAVIER CESTER Barcelona 29/03/2018 22:44

2-3 minutes

Marc Minkowski PALAU DE LA MÚSICA 28 DE MARÇ

La investigació pionera del musicòleg i director Joshua Rifkin sobre quines eren realment les forces vocals a disposició de Bach en les seves passions i cantates ha anat guanyant adeptes amb els anys sense, tanmateix, imposar-se del tot. I ja està bé que sigui així, perquè el melòman pot gaudir d'enfocaments complementaris sobre les mateixes obres mestres. En resum, la tesi és que el cor estaria integrat per un cantant per veu, amb la qual cosa l'escala d'una obra com la *Passió segons sant Mateu* canvia radicalment: en lloc de les grans deploracions del conjunt de la cristiandat, tenim un grup de creients individuals que participen en l'acció sacra i la comenten. Marc Minkowski ha assumit en essència aquesta tesi, amb el doble cor de vuit cantants reforçat en aquesta ocasió per quatre veus.

Instint dramàtic infal·lible

En els cors que emmarquen la primera part, davant uns Les Musiciens du Louvre sumptuosos (so ben ancorat en el greu, fustes sucoses), l'equilibri a vegades era precari (el coral inserit en el número inicial va ser pràcticament inaudible), però en els passatges de *turbae* i, sobretot, en els corals, la conjunció i la calidesa vencien qualsevol resistència, fins a arribar a un final commovedor. L'opció d'un conjunt coral reduït lligava a la perfecció amb la visió global de Minkowski, d'un instint dramàtic infal·lible en les transicions entre números. L'agilitat de molts dels tempos no es contradeia amb l'emoció que emanava de molts passatges, no debades el director francès va triar un equilibrat grup de cantants. Anicio Zorzi Giustiniani va ser un Evangelista de ben modulada eloqüència, al costat del ferm Jesús de Thomas Dolié, el dúctil tenor Paul Schweinester i el rotund baix Norman Patzke, mentre que la contralt Helena Rasker va aturar el temps en un *Erbarne dich* de rara concentració.